лѣзно са ѡбрѧщамъ, и҆ просто говорѧ, чи трѣба да са старѧвамы всѧкимъ ѻ҆бразомъ, за да въ вождамы оу҆чѣнїето въ нашето ѻ҆течество и҆ въ нашїѧтъ родъ.

Но товà какъ може да са в҆ведѐ въ нашїатъ родъ; За товà є҆ потрѣбно, и҆ не токмѡ потрѣбно, но и҆ со всѣмъ нꙋждно да дꙋримъ и҆ даскали: Даскали говорѧ, кои́то са и҆ житїѣмъ неꙋкорни, и҆ добри́мы, нрави оу҆крашени, и҆ оу҆чѣнїемъ похвални. Защо́то не є҆, не є҆ возмо́жно ѿ дрꙋга нѣкоѧ страна̀, и҆лѝ съ дрꙋгъ нѣкаковъ ѻ҆бразъ да сà введѐ товà дарованїе въ нашето ѻ҆течество и҆ въ нашїатъ родъ, но то́кмѡ тїи щѐ принесатъ къ намъ таѧ безсмѣртна и҆ многоцѣнна торговїѧ. За товà като̀ ги полꙋчи́мъ, коли́ка почесть трѣба да и҆мъ воздавамы, и҆ коли́ка любо́вь трѣба да показвамы камъ тѣхъ, не трѣба да пытамы пакъ нашитѣ вышеречѣнны вѣтхы даскали, защо̀ щѐ погрѣши́мъ: Защо̀ то тїи са гото́ви да подадатъ намъ, и҆ на нашата простотà мно́го кривы и҆ развращѣнны наꙋки съ различны ѻ҆бѧтелны дꙋми, и҆

(1) Тїмоѳ: в҃. гл: г҃. ст: з҃.